

Verslag van team WTIW5K2 (we thought it was 5 km, deel 2)

het is 3 dec 2016. We hebben net onze allereerste Wampex achter de rug en kunnen nu al niet wachten tot onze 2^e deelname aan de Wampex. Meteen stromen de appjes in de Wampex-groep weer binnen; wanneer kunnen we ons weer inschrijven?

Dat kan pas begin 2017 en zodra het zover is, schrijven we ons direct weer in. Yes, we zijn er weer bij in 2017.

Door omstandigheden is de samenstelling iets gewijzigd, maar dat mag de voorpret niet drukken. De eerste paar maanden is het rustig in de app-groep, maar vanaf eind september begint er weer teken van leven te komen.

De 1^e trainingsrondjes worden gedeeld en een slaapplek wordt weer gereserveerd. Ook dit jaar zijn we welkom bij camping Ikeleane, waarvoor onze dank! Twee weken voor onze start worden de weersvoorspellingen nauwlettend in de gaten gehouden. Het ziet er niet echt heel best uit; er wordt veel regen voorspelt.

In de laatste week voor de start vliegen de MB's de bundel uit, zoveel wordt er ge-appt! We hebben er weer heel veel zin in en de laatste voorbereidingen worden getroffen.

En dan is het vrijdag 1 december. Omdat we vanuit alle windstreken komen, spreken we af bij een restaurant in Bakkeveen. Daar gaan we eerst een stevige bodem leggen voor de komende Wampex. Daarna gaan we naar de Ikeleane, maken daar de boel in orde en dan is het al weer tijd om naar de startlocatie in Marum te gaan. Het is fris en er wordt vorst voorspeld, maar het is gelukkig droog! De nieuwelingen onder ons worden op de hoogte gebracht wat ze moeten doen. Na het aanmelden worden de taken verdeeld en gaan we druk aan de slag met het verzamelen van alle benodigde info. Dat gaat best rap en we hebben nog even tijd om een klein hapje te eten en wat te drinken. En dan is het tijd om op de foto te gaan en te starten. Buiten is het inmiddels al donker. Een van de nieuwelingen heeft de 1^e route in handen en dat blijkt nog best een beetje lastig te zijn. We komen een klein stukje verder uit dan dat de bedoeling was. Ach, hier is de ondergrond hard, dus dat maakt weinig uit. We pakken de juiste route weer op en al snel komen we bij de post waar we ons route boekje krijgen.

Wat een geluk dat we een paar bollebozen onder de nieuwelingen hebben. Die hebben snel in de gaten wat we bij route 4 moeten doen en voordat ik het weet, staat er een route op het kaartje ingetekend. De berekening blijkt goed te zien. Iets minder goed is de ondergrond waar we overheen moeten. Wat een baggerbende! We zakken regelmatig diep weg in de modder. Een van de teamleden heeft lage wandelschoenen aan..... We moeten niet stil blijven staan, anders zuigen onze schoenen zich vast in de modder. Pppppffff, als dit een voorteken is voor de rest van het terrein, dan

gaat het een hele zware Wampex worden.

De klokkenroute verloopt niet echt heel soepeltjes vanwege verschillende interpretaties, maar uiteindelijk vinden we toch nog vrij snel een groene reflector van route 6. Ook bij de volgende routes is te merken dat er de afgelopen tijd heel veel regen is gevallen. Wat een glibber- en glijbende is het ook meerdere stukken.

Bij route 13 moeten we de zintuigen gebruiken. Erg leuk om te doen, vooral het onderdeel ruiken. Ook het kompaslezen is voor ons appeltje-eitje, aangezien 1 van ons teamleden regelmatig met de GPS werkt. Dan komen we bij de onderzeeërs. Erg leuk gemaakt, maar voor sommigen nog best een hele opgave om droog op de onderzeeër te komen. Er dreigt zelfs even een bemanningslid te water te gaan, maar gelukkig blijft het alleen bij een nat voetje en kunnen we weer door.

Na route 20 gaan we overleggen wat we gaan doen; de lange of de korte route. De slechte ondergrond maakt dat de route wel heel zwaar is. Komt ook nog bij dat een teamlid last krijgt van een oude blessure (gescheurde kniebanden) en een teamlid rugklachten heeft. Alles bij elkaar besluiten we dit jaar de korte route te nemen. Als beloning mogen we meteen door naar de chocopost! Na een lekkere beker warme chocomelk gaan we door met de volgende route. De start van de euro route gaat niet echt lekker, maar gezien de dolende mensen, hebben er daar meer last van. Eenmaal gevonden gaat het geploeter door de natte weilanden weer verder. Gelukkig vriest het ondertussen waardoor we denken dat het iets minder nat is.

Route 33 geeft wat oponthoud. We kunnen Rivendal in 1^e instantie niet vinden, terwijl we toch echt de juiste richting/graden aanhouden. Andere teams hebben hetzelfde probleem, maar uiteindelijk kunnen we dit punt vinden. Nadeel is wel dat we nu bijna in colonne lopen met de andere teams. Maar ja, dat is niet anders.

De rest van de routes gaan eigenlijk zonder noemenswaardige problemen en voordat we het weten zijn we terug bij het startbureau. Volgens de GPS hebben we dan 25 km afgelegd.

De modder zit bijna tot achter in onze nek, schoenen zijn dringend aan een schoonmaakbeurt toe, maar he; we hebben het weer gehaald! We mogen ons 2^e vaantje in ontvangst nemen.

En maken al meteen weer plannen om volgend jaar weer mee te doen! Wordt vervolgd dus.

Alle mensen die deze Wampex weer mogelijk hebben gemaakt; heel erg bedankt en tot de volgende keer !